

ק"פ 41701/12/18 - אריאל פורמנובסקי נגד ליאת יוסים, מיכאל מרדכי שפיצר

בית משפט השלום בכפר סבא

ק"פ 41701-12-18 פורמנובסקי נ' יוסים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
קובל	אריאל פורמנובסקי
נגד	
נאשמים	1. ליאת יוסים
	2. מיכאל מרדכי שפיצר

החלטה

בפני בקשה לפסלות שופט.

הקובל הגיש קובלנה נגד הנאשמים. הקובלנה מפורטת ורחבת היקף ומונה חמישה פרטי אישום, בכל אחד מהם הוראות חיקוק לא מעטות המייחסות, לכאורה, עבירות לנאשמים.

עיון בקובלנה, הן על פי עצם ניסוחה והן על פי תוכנה העלה כי מדובר בהליך שיערב שאלות רבות ולא פשוטות כלל ועיקר של עובדות ושל משפט.

על כן, ולאור הוראות סעיף 73 לחוק סדר הדין הפלילי הקובע כי אם סבר בית המשפט כי קובל אינו מסוגל לנהל את עניינו בבית המשפט, או שהוא מנהל אותו באופן טורדני, רשאי הוא להורות לקובל כי ימנה לעצמו עורך דין לניהול ההליך - וכך נעשה בהחלטתי מיום 30/12/18.

יצוין כבר עתה, כי הקובלנה הוגשה אמנם לבית משפט השלום בכפר סבא, אך בשל מהותה, ניתנה ההחלטה על ידי כנשיאת בתי משפט השלום של מחוז המרכז.

הקובל הגיש בקשה לפסלות שופט. עניינה של הבקשה כי מותב זה, דהיינו - אנוכי, יפסול עצמו מלדון בתיק וכן תבוטל החלטתי האמורה.

הקובל מתאר בקצרה את מהות הקובלנה שהגיש ואת תמצית טענותיו ולאחר מכן מוסיף: "ומה מתברר?"

עמוד 1

מתברר שגם כבוד השופט עינת רון היא קושרת קשר להפצת לשון הרע והפרת הפרטיות.

הוא מעלה בציניות שאלה אם מי התכתבתי בדוא"ל בשבת, 18/2/17 בין השעות 19.30-24.00 ומדוע לא ציינתי זאת בהחלטתי מיום 30/12/81.

לדבריו, שוחחתי והתכתבתי עם הנאשמת מס' 1 בקובלנה, כמו גם עם שופטת לענייני משפחה נוספת וסגנית הנשיאה לענייני משפחה וכי שיחות אלה נסובו אודותיו, ואודות התיק המתנהל בעניינו אצל השופטת לענייני משפחה. הוא מציין כי בעקבות אותה שיחה הוגשה נגדו תלונה על ידי השופטת לענייני משפחה.

לטענת הקובל, לאור מעורבותי בכך והיות גם שיחות אלה חומר חקירה, היה עלי לפסול עצמי מלדון בעניינו.

ועוד העלה את השאלה מדוע מכלל שופטי בימ"ש השלום בכפר סבא, נתתי אני, היושבת בבימ"ש השלום בראשל"צ את ההחלטה.

ותשובתו על שאלה זו:

"לא נותר אלא להניח שיד נעלמה כיוונה את התיק את (צ"ל: "אל" - ע.ר.) כבוד השופטת עינת רון מסיבות המפורטות באינטרנט".

והוא ממשיך:

"באינטרנט מוסבר, שכבוד השופטת עינת רון היא שופטת המחמד של הנהלת בתי המשפט לטיוח והעלמת מידע רגיש מהציבור, לטענתם של העיתונאים..."

הקובל ממשיך ומפרט פרסומים, כביכול, מהאינטרנט, באשר לתיקים שטופלו על ידי מותב זה ועדיין מטופלים, והוא אינו נמנע אף מלקבוע כי "לאור האמור הציבור הגיע למסקנה כי מומחיותה של כבוד השופטת היא חתימה על צווי איסור פרסום בכל התיקים הרגישים במדינה במעמד צד אחד ובאינטרנט מוסבר שהיא הפכה לשופטת הקבועה של השב"כ, שמאפשרת את העלמתם של אנשים ואת חקירתם ללא עורך דין עוד נטען כי יש לה אחרי הכל ניסיון מוכח ומתועד בכיפוף האמת לצרכיה של מערכת הביטחון".

ואת הדברים האלה מסיים הקובל בכך שהדברים לא נאמרו על מנת להעליב, חלילה, אלא שהם מגובים באסמכתאות מהאינטרנט.....

ובהמשך "מנמק" הקובל את טיבה של החלטתי מיום 30/12/81 לפיה הוריתי כי ימנה לעצמו עו"ד להליך הקובלנה:

"אין מחלוקת כי כבוד השופטת עינת רון חפצה כי יתייצב בפניה עו"ד על מנת שתוכל להבהיל אותו באמצעות קשריה בשב"כ והילתה כשופטת המחמד של הנהלת בתי המשפט, שיותר על הקובלנה".

לאור כל האמור ולאחר הוספת ביטויים נוספים כהנה וכהנה, עתר הקובל כי אפסול עצמי מלדון בעניינו ואבטל החלטתי

מיום 30/12/81.

אין צריך לומר כי פנייתו של הקובל אינה מנוסחת בלשון ראויה, וזאת על דרך ההמעטה.

אין היא מנוסחת באופן הראוי לפנייה אל בית המשפט.

הקובל הגיש קובלנה, בה הוא יוצא חוצץ כנגד לשון הרע, ועם זאת, הוא עצמו, אינו נמנע מלהכפיש ולהטיל דופי במוותב זה, בהאשמות שונות ומשונות, שיאן להן כל בסיס, תוך שהוא מוצא את הצידוק, לטענתו, כי הדברים מגובים בחומרים שמצא באינטרנט.

ברגיל - אין מקום לטפל בפניות המנוסחות באופן בלתי ראוי זה ויש להחזיר לפונה ללא כל טיפול, עד שינסחן בדרך הראויה.

ואולם, ומאחר שמדובר בבקשה לפסלות, מצאתי למרות זאת, להתייחס לגופה של בקשה.

על מנת לפסול שופט מלדון בעניינו של מאן דהוא יש על פי סעיף 77א לחוק בתי המשפט להצביע על נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

לקובל שתי טענות עיקריות -

האחת - מעורבות כלשהי שלי בעניינו בפברואר 2017

השניה - טענה כללית באשר למקצועיותי, התנהלותי הכללית, אופיי ותיקים אחרים בהם אני דנה.

הקובל מעיד בבקשתו על תכתובת שלי במייל עם גורמים שונים במערכת המשפטית.

איני יודעת מה הרקע לקביעתו זו, ואף אינני שוללת כי היתה תכתובת כלשהי, מאחר שאין לי עתה כל מידע או זיכרון באשר לכך.

הקובל עצמו לא הניח ולו תשתית ראייתית ראשונית לטענה זו.

עם זאת, אציין, כי כנשיאת בתי משפט השלום של מחוז המרכז, נדרשת לא אחת מעורבותי והתייחסותי באשר לתיק זה או אחר המתנהל במחוז.

אם ניתנה התייחסות שלי, או היתה מעורבות כלשהי שלי, הרי שהיתה זו מעורבות בשל תפקידי כנשיאת המחוז והיתה זו מעורבות מקצועית ועניינית.

אין בטיפול שלי מבחינה מקצועית בתיק כזה או אחר, כדי למנוע ממני מלטפל בתיקים אחרים של אותו צד המתנהלים

במחוז המרכז וחזון נפרץ הו א, כי בעניינם של צדדים, מתנהל, פעמים רבות, יותר מהליך אחד.

לא קבעתי כל ממצאים עובדתיים בעניינו של הקובל, ואף לא ממצאי מהימנות, ואף החלטתי מיום 30/12/18 בקובלנה זו, היא החלטה בתחילתו של הליך.

אף החלטה זו ניתנה, כאמור, מתוקף תפקידי ומטעמים מקצועיים ומשפטיים.

לא מצאתי כי הקובל הראה ולו תחילתו של חשש באשר למשוא פנים.

כזה אינו קיים.

מכאן שבשל טענה זו אין כל מקום לפסלות.

ובאשר לטענה השניה - טוב היה לא שלא נטענה משנטענה.

מדובר בהכפשות מחוסרות בסיס כלשהן.

וכאמור לעיל, לא "צצתי" מראשון לציון, כפי שטען הקובל בבקשתו, אלא מלאתי תפקידי כנשיאת מחוז המרכז, שאף בימ"ש השלום בכפר סבא הוא חלק ממנו.

משמדובר בהחלטה שיפוטית, בעניין שבמשפט, שניתנה מתוך טעמים ענייניים ומקצועיים, ואין כל בסיס להעלאת חשש למשוא פנים - בקשתו של הקובל לפסלות - נדחית.

ממילא נדחית הבקשה לביטול ההחלטה מיום 30/12/18 והיא עומדת בעינה.

ההחלטה תועבר אל הקובל.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשע"ט, 30 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.